

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010088
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3616010088.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného K. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

K. Y., nar. XX.XX.XXXX v Y. v O., trvale bytom Y., bez pracovného pomeru, t.č. v ÚVV Ilava,

je v i n n ý , ž e :

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry B. Y., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 4P/54/2014-61 zo dňa 06.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry B. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa podľa osobitného predpisu, a to na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vedený v Štátnej pokladnici v Bratislave, a to do 27. dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, plneniu tejto povinnosti sa v Y., v G., v Rakúsku, vo Veľkej Británii a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal od 25.03.2015 do 24.07.2020 s výnimkou mesiacov za ktoré výživné zaplatil tým, že nemal vážny záujem o prácu v období od 25.03.2015 do 08.11.2016 nebol nikde zamestnaný a ani sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, následne v období od 09.11.2016 do 02.03.2017 pracoval u zamestnávateľa POLNO-VTÁČNIK, a. s., a aj napriek tomu si výživné riadne neplnil, následne od 03.03.2017 nebol nikde zamestnaný a ani sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie a nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť až do mesiaca apríl 2017 kedy odišiel do Rakúska, kde pracoval bez riadnej pracovnej zmluvy a kde dosahoval príjem cca 500 € mesačne, avšak výživné si riadne neplnil, následne v mesiaci júl 2018 odišiel do Veľkej Británie, kde taktiež pracoval bez riadnej pracovnej zmluvy a kde dosahoval príjem cca 600 € mesačne, avšak výživné si riadne neplnil až do 24.07.2020, kedy bol zadržaný na základe vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu tunajšieho súdu pod sp. zn. 1T/38/2016-197 zo dňa 23.08.2018, pričom na maloletú B. Y. uhradil za obdobie od 20.06.2016 do marca 2017 výživné v celkovej výške 330 €, čím zostal za obdobie od 25.03.2015 do 24.07.2020 dlhovať na výživnom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske sumu vo výške 1.439,92 €,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal po dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, so sídlom Námestie SNP 151/6, 958 01 Partizánske, IČO: XXXXXXXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 09.06.2016 obžalobu na K. Y. pod č.k. Pv 23/16/3305-16 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry B. Y., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 4P/54/2014-61 zo dňa 06.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry B. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované maloleté dieťa podľa osobitného predpisu, a to na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vedený v Štátnej pokladnici v Bratislave, a to do 27. dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, plneniu tejto povinnosti sa v Y., v G. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal od 25.03.2015 doposiaľ tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko nebol nikde zamestnaný a ani sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, čím zostal za obdobie od 25.03.2015 doposiaľ dlhovať na výživnom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske sumu vo výške 379,82 €.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/38/2016-99 dňa 27.07.2016 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 07.10.2020 a 21.10.2020 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, splnomocneného zástupcu oprávneného na plnenie Bc. C. V., oboznámením ostatného spisového materiálu (zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 1-2, rozsudok OS Prievidza sp. zn. 4P/54/2014-61 zo dňa 06.02.2015 z č.l. 24-25, rozsudok OS Prievidza sp. zn. 16P/24/2013-96 zo dňa 21.10.2013 z č.l. 26-32, rozsudok KS v Trenčíne sp. zn. 6CoP/136/2013-121 zo dňa 28.01.2014 z č.l. 33-38, lustrácie a správy zo SP z č.l. 39-46, 146-147, 300, 310-311, potvrdenie zo živnostenského registra z č.l. 47-78, správy ÚPSVaR Prievidza z č.l. 49-50, 152-153, 171, 317, správa ORPZ PE + zoznam vozidiel z č.l. 51-53, správa ÚGKaK SR z č.l. 61-62, správa z centrálného depozitára CP z č.l. 63-68, rodný list maloletej B. z č.l. 69, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 73-74, lustrácia priestupkov z č.l. 88-91, lustrácia v STA z č.l. 92-93, trestný rozkaz z č.l. 99, odpor z č.l. 104, ftc poštových poukazov z č.l. 105, oznámenie o úhrade pohľadávky od ÚPSVaR PE + prílohy z č.l. 126-136, 144, 156, odpis z RT z č.l. 154, platobná karta z č.l. 160-161, 181-182, príkaz na zatknutie z č.l. 186, EZR z č.l. 197, uznesenie o prerušení trestného stíhania z č.l. 202, správy Prezídia PZ, Národná ústredňa SIRENE z č.l. 216, 222-223, opatrenie o pribratí prekladateľa z č.l. 256, rozsudok odvolacieho súdu Timisoara z č.l. 268-271, odpis z registra trestov z č.l. 277, uznesenie o pokračovaní v konaní z č.l. 278, uznesenie o väzbe z č.l. 287-289, opatrenie o ustanovení obhajcu z č.l. 291, plnomocenstvo z č.l. 351, správa z ÚVV Ilava + skrátený výpis klienta z č.l. 362-363) a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný a svoje konanie ľutuje, pričom súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora jeho vyhlásenie neprijal s ohľadom na potrebu vykonania dokazovania pre náležité zistenie skutkového stavu veci, keďže zavinené obdobie nebolo v obžalobe uzavreté. Vo svojej výpovedi obžalovaný uviedol, že je pravda, že v prípravnom konaní deklaroval, že na Slovensku žije už 9 rokov a plne rozumie slovenskému jazyku slovom a písmom a nepotrebuje tlmočníka. K obžalobe sa nechcel samostatne vyjadriť a súhlasil s kladením otázok zo strany prokurátora. Je si vedomý toho, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/54/2014 zo dňa 06.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015 bol zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti voči jeho dcére B. Y.. Vie, že mu bola suma výživného určená vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa, ktoré bol povinný platiť do 27. dňa v mesiaci na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske. Na otázku prokurátora, kde bol zamestnaný za obdobie od 25.03.2015 doposiaľ uviedol, že pracoval sem-tam načierno. K výzve, aby to spresnil uviedol, že pracoval v Rakúsku v tomto období, ale býval aj v Koši, kde vyberal železo zo šrotu a tým sa živil dva roky. Zarobil si takto cca 20-30 € za deň, avšak nie pravidelne. Mesačne si zarobil asi 350 €. Bolo to v období rokov 2016-2017. V roku 2015 robil tiež v Koši, kde chodil na to železo, ale vtedy býval spolu s tou ženou. Tiež si dokázal zarobiť tých 350 €, ale tie peniaze dával do rodiny. Išlo o príležitostný príjem, takto sa živil do roku 2017. V roku 2017 odišiel do Rakúska, bolo to niekedy v apríli. Tam robil v stavebníctve, alebo príležitostne, keď ho zobrali do roboty. Tam pracoval načierno. Príjem mal mesačný cca 500 €. V Rakúsku takto fungoval do roku 2018, potom odišiel do Anglicka. Bolo to v júli 2018. Tam tiež robil načierno, platil si tam nájom, bol tam skoro dva roky. Príjem mal podobný ako v Rakúsku, cca 500-600 €, avšak platil tam vysoký nájom. Robil tam v stavebníctve, v záhradách a tak. Vrátil sa z dôvodu koronavírusu v mesiaci júl 2020. Vtedy bol zadržaný. Na otázku prokurátora, prečo si za celé to obdobie nenašiel stabilné zamestnanie a pracoval načierno uviedol, že neovláda jazyk. Istý čas robil i pastiera v nejakej dedine pri Prievidzi. Na otázku prokurátora, či bol niekedy evidovaný na úrade práce na Slovensku, či aj inde uviedol, že na Slovensku bol evidovaný 5 mesiacov po tom, čo ho vyhodili z bane. Bolo to v roku 2012 v júni alebo júli. V období od 25.03.2015 nebol evidovaný na úrade práce. Na otázku prokurátora prečo sa nezaevidoval uviedol, že nemal doklad totožnosti, vypršalo mu slovenské povolenie na pobyt a rumunský doklad stratil. Slovenské povolenie na pobyt si nemohol predĺžiť, keďže nemal prácu. Mal ešte jednu prekážku, lebo nemal rumunský občiansky preukaz a keď si ho išiel vybaviť na ambasádu do Viedne, nevedel jazyk, vôbec sa v tomto neorientoval, tak to nechal tak a roky žil bez dokladov. Na otázku prokurátora, či vykonával nejaké živnostenské oprávnenie v rozhodnom období uviedol, že nie, ani nevie, čo to je. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadril k svojim majetkovým pomerom uviedol, že má jeden trojizbový byt v Petrošani v Rumunsku, ktorého je výlučným vlastníkom. Má tam niekoho, čo ten byt sem-tam pozrie, ale neprenajíma ho. Platí zaň len daň, avšak nič iné, keďže tam nebýva. Teraz by ten byt predal, keby mohol, aby mohol zaplatiť tú podlžnosť. Na otázku prokurátora, prečo ten byt neprenajal uviedol, že ide o banícku oblasť, kde nie je záujem o prenájom. Ani sa nepokúšal ho prenajať, lebo vedel dopredu, že mu nezaplatí. Má ešte rodinný dom v Moldave, čo je časť Rumunska, má tam aj nejaké pozemky, tento majetok v súčasnosti ešte nevlasťní, nie je to ešte prepísané na neho. Ide o dedičstvo, ktoré ešte nie je vyriešené. Nemá ani auto, ani peniaze na účte, ani cenné papiere. Na otázku prokurátora, prečo si neplnil to výživné určené v minimálnej výške uviedol, že keď býval vo Viedni, tam žil ako bezdomovec a niekde na stanici mu ukradli tašku a potom už nemal ani kontaktnú adresu, kde poslať peniaze. Na otázku prokurátora, či za obdobie od marca 2015 doposiaľ poslal nejaké peniaze úradu práce ako výživné na svoju dcéru uviedol, že poslal nejaké peniaze, mal aj poukážky z pošty. Celkovo zaplatil cca 300 € až 400 €, nevie to presne, lebo stratil tie poukážky. S dcérou nie je v kontakte, nemá na ňu číslo, vie len, že je niekde v Partizánskom. Iným spôsobom na svoju dcéru neprispieval, keďže nevedel, kde dcéra je. Má ešte 32 ročného syna, ktorý je v Španielsku. Má ešte jednu dcéru, ale to asi nie je jeho a nie je si istý, či aj táto dcéra je jeho. Na otázku obhajcu uviedol, že v prípade uloženia podmieneného trestu by bol schopný v rámci tej podmienky nahraďiť celý dlh. Predal by byt a má aj prácu vo Viedni. Na otázku súdu uviedol, že pracoval v spoločnosti POLNO-VTÁČNIK, kde kímil teľatá. Mal tam príjem cca 450 €. Skončil tam, lebo sa pohádala s družkou. Na otázku prokurátora priznal, že pije príležitostne. Na otázku súdu prečo prestal platiť výživné uviedol, že v hádkach s družkou mu táto povedala, že dcéra nie je jeho a on sa na to veľmi naštvál a odišiel. Na otázku súdu od kedy je obmedzený na osobnej slobode uviedol, že od 24.07.2020 a v Rakúsku bol tiež zadržaný 10 dní. Na otázku súdu, či si u zamestnávateľa POLNO-VTÁČNIK nahlásil vyživovaciu povinnosť uviedol, že nie, lebo tam bol len provizórne.

Splnomocnený zástupca oprávneného na plnenie Bc. C. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že žiadajú úhradu škody vo výške 1.507,18 €. Obžalovaný bol zaviazaný platiť na základe rozsudku Okresného

súdu Prievidza sp. zn. 4P/54/2014-61. Za uvedené obdobie obžalovaný uhradil dňa 20.06.2016 sumu 30 €, dňa 27.06.2016 sumu 30 €, dňa 11.07.2016 sumu 30 €, dňa 04.08.2016 sumu 30 €, dňa 04.10.2016 sumu 30 €, dňa 24.11.2016 sumu 20 €, dňa 28.12.2016 sumu 30 €, dňa 23.01.2017 sumu 30 €, dňa 14.03.2017 sumu 50 € a dňa 24.03.2017 sumu 50 €. Celkovo uhradil 330 €. Okrem tejto sumy od marca 2015 do dnešného dňa nič iné neuhradil. Celkový dlh na výživnom je 1.507,18 €. Nemá vedomosť, kde sa v súčasnosti maloletá B. nachádza. Nemá vedomosť, či obžalovaný nejakým iným spôsobom prispieval na výživu maloletej. Nevie, či obžalovaný je v kontakte so svojou dcérou. Na otázku súdu svedkyňa uviedla, že dlh je k septembru 2020.

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/54/2014-61 zo dňa 06.02.2015, právoplatným dňa 25.03.2015 (č.l. 24-25) okrem iného vyplýva, že maloletá B. Y. bola zverená do pestúnskej starostlivosti s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej B. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa podľa osobitného predpisu, a to na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vedený v Štátnej pokladnici v Bratislave, a to do 27. dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z ftc rodného listu maloletej B. Y. (č.l. 69) vyplýva, že ako jej otec je zapísaný obžalovaný.

Z trestného oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 04.12.2015 (č.l. 1-2) vyplýva, že podávajú trestné oznámenie, nakoľko bolo obžalovanému určené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/54/2014-61 zo dňa 06.02.2015 platiť výživné pre svoje maloleté dieťa vo výške rovnajúcej sa 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa podľa osobitného predpisu (v čase podania oznámenia 27,13 €) mesačne na účet ÚPSVaR Partizánske s účinnosťou od právoplatnosti predmetného rozsudku, t.j. od 25.03.2015, pričom obžalovaný si vyživovaciu povinnosť už dlhodobo neplní a ani plniť nezačal, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od 25.03.2015 do 27.11.2015 v sume 223,17 €. Obžalovaný bol zo strany ÚPSVaR Partizánske upozornený listom zo dňa 22.06.2015 (výzvou) na plnenie vyživovacej povinnosti zaslanou doporučené do vlastných rúk, ktorú prevzal, ale výživné neuhradil.

Z oznámení o úhrade pohľadávky od ÚPSVaR Partizánske s prílohami (č.l. 126-136, 144, 156) vyplýva, že obžalovaný uhradil za obdobie od 25.03.2015 až doposiaľ na účet ÚPSVaR Partizánske výživné v celkovej výške 330 € (dňa 20.06.2016 sumu 30 €, dňa 27.06.2016 sumu 30 €, dňa 11.07.2016 sumu 30 €, dňa 04.08.2016 sumu 30 €, dňa 04.10.2016 sumu 30 €, dňa 24.11.2016 sumu 20 €, dňa 28.12.2016 sumu 30 €, dňa 23.01.2017 sumu 30 €, dňa 14.03.2017 sumu 50 €, dňa 24.03.2017 sumu 50 €). Túto skutočnosť doložili i dokladmi (poštové poukážky a prevody hotovostnej úhrady).

Zo správ a lustrácii Sociálnej poisťovne (č.l. 39-46, 146-147, 300, 310-311) vyplýva, že obžalovaný bol registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. od 13.02.2008 do 11.06.2012, taktiež bol registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa POLNO VTÁČNIK, a.s. od 09.11.2016 do 02.03.2017. Obžalovaný v sledovanom období od 25.03.2015 doposiaľ nebol a nie je poberateľom dávok dôchodkového poistenia, nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia, dávok v nezamestnanosti a dávok garančného poistenia.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, oddelenia služieb pre občana (č.l. 49-50, 152-153, 171, 317) vyplýva, že obžalovaný nebol v dobe od 25.03.2015 doposiaľ v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v tomto období ani nepoberal žiadne sociálne dávky. Naposledy bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 12.06.2012 do 08.04.2013, kedy bol vyradený pre nespoluprácu.

Zo správ Okresného úradu Prievidza, odboru živnostenského podnikania (č.l. 47-48) vyplýva, že v živnostenskom registri nie je vykonaný zápis na obžalovaného.

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Prievidza s prílohami (č.l. 51-54) vyplýva, že obžalovaný je držiteľom a vlastníkom motorového vozidla, a to FIAT BRAVO s EČV G na ktoré sú vedené exekútorские blokácie a FIAT MULTIPLA s EČV D na ktoré sú taktiež vedené exekútorские blokácie.

Zo správy Úradu geodézie, kartografie a katastra SR (č.l. 61-62) vyplýva, že obžalovaný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností na území SR.

Zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR (č.l. 63-68) vyplýva, že obžalovaný nemá a nemal zriadený účet majiteľa cenných papierov a tiež nebol a nie je registrovaný ako akcionár listinných akcií na meno.

Na č.l. 186 spisu sa nachádza Príkaz na zatknutie č. k. 1T/38/2016-186 zo dňa 11.07.2017, ktorý vydal tunajší súd na obžalovaného z dôvodu, že sa vyhýba trestnému stíhaniu a je daný u neho dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku. Na č.l. 197 spisu sa nachádza Európsky zatýkací rozkaz č. k. 1T/38/2016-197 zo dňa 23.08.2018, ktorý tunajší súd vydal na obžalovaného.

Zo správy Prezídia policajného zboru, Národnej ústredne SIRENE zo dňa 24.07.2020 (č.l. 222) vyplýva, že obžalovaný bol zadržaný dňa 24.07.2020 o 00:58 hod. na hraničnom prechode Nadlac-Nagylak pri vstupe do Rumunska v súvislosti so záznamom v Schengenskom informačnom systéme podľa článku 26 Rozhodnutia Rady o SIS II vytvorenom na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného tunajším súdom dňa 23.08.2018. Z rozsudku Odvolacieho súdu Timisoara č. 210/PI zo dňa 18.08.2020 (č.l. 268-271) vyplýva, že bolo nariadené vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného tunajším súdom pod sp. zn. 1T/38/2016 a obžalovaný bude odovzdaný súdnym orgánom zo Slovenska.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 1T/38/2016-287 zo dňa 17.09.2020 bol obžalovaný podľa § 73 ods. 5, ods. 6, § 494 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 1 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vzatý do väzby, pričom väzba sa u obžalovaného začala okamihom prekročenia štátnej hranice Slovenskej republiky t. j. dňom 16.09.2020 o 13:07 hod.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby IIava na obžalovaného zo dňa 14.10.2020 (č.l. 362) vyplýva, že tento sa vo výkone väzby nachádza od 17.09.2020 a je aktuálne umiestnený v oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby je na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie denného režimu a ústavného poriadku. Príkazy a nariadenia personálu plní. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Vo svojich osobných veciach si poriadok a čistotu udržiava, hygienické návyky má osvojené. Nedovolenej činnosti sa doposiaľ nedopustil, disciplinárne riešený nebol, nebola mu udelená disciplinárna odmena. Vo svojom osobnom voľne prejavuje pozitívny postoj a záujem o trávenie voľného času, sleduje televíziu, počúva ústavný rozhlas, číta knihy. Z dostupnej dokumentácie bolo zistené, že dňa 18.09.2020 vykonal s obžalovaným pohovor sociálny pracovník. Počas pohovoru obžalovaný neuviedol, že má vyživovaciu povinnosť, tlačivo „Nahlásenie vyživovacej povinnosti“ nežiadal, z tohto vyplýva, že obžalovaný si doposiaľ nenahlásil vyživovaciu povinnosť voči maloletej B.. Obžalovaný neprejavil záujem o zaradenie do práce. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím nadviazal doposiaľ iba formou korešpondencie. Záverom sa v správe konštatuje, že ide o obžalovaného, ktorý si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby menovaného je zatiaľ bezproblémový.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného (č.l. 277) súd zistil, že tento bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný podmienenými trestami odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/153/2015 zo dňa 28.10.2015, právoplatným dňa 28.10.2015 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov do 28.04.2017; osvedčenie sa podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona. Z lustrácie v registri priestupkov (č.l. 88-91) vyplýva, že obžalovaný bol desaťkrát postihnutý za priestupok (osem priestupkov na úseku dopravy a dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu).

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaný spáchal skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti byť vinným zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu a svoje konanie oľutoval a i pri svojom výsluchu potvrdil,

že si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/54/2014 zo dňa 06.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015, kedy bol zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti voči jeho dcére B. Y. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa, ktoré bol povinný platiť do 27. dňa v mesiaci na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že počas obdobia, keď sa zdržiaval na území Slovenskej republiky, čo bolo do apríla 2017, bol schopný si privyrobiť mesačne sumu cca 350 €, následne v apríli odišiel do Rakúska, kde pracoval načierno a bol schopný si mesačne privyrobiť sumu 500 €. Následne v mesiaci júl 2018 odišiel do Veľkej Británie, kde taktiež pracoval načierno, bez riadnej pracovnej zmluvy a kde dosahoval mesačný príjem cca 600 €, avšak výživné si riadne neplnil. Tiež uviedol, že na výživu svojej dcéry prispel sumou cca 300 €. Vina obžalovaného je okrem jeho vlastného priznania preukázaná aj výpoveďou splnomocneného zástupcu oprávneného na plnenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Partizánske Bc. C. V., ktorá potvrdila, že obžalovaný za obdobie od 25.03.2015, kedy mu vznikla vyživovacia povinnosť na maloletú, uhradil v období od 20.06.2016 do marca 2017 na výživu maloletej sumu celkovo 330 €, ktorú skutočnosť doložila i dokladmi, pričom zostal dlhovať na výživnom sumu 1.507,18 €, čo je dlh k mesiacu september 2020, ktorú si žiadali nahradiť v predmetnom konaní. Vina obžalovaného je preukázaná tiež z ďalších listinných dôkazov, pričom zo správ a potvrdení zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol v rozhodnom období registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne len u zamestnávateľa POLNO VTÁČNIK, a.s. od 09.11.2016 do 02.03.2017 ako zamestnanec a v sledovanom období od 25.03.2015 doposiaľ nebol poberateľom dávok dôchodkového poistenia, nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia, dávok v nezamestnanosti a dávok garančného poistenia. Taktiež zo správy Okresného úradu Prievidza, odboru živnostenského podnikania vyplýva, že obžalovaný v období od 25.03.2015 nevykonával žiadne živnostenské oprávnenie. Taktiež zo správ od ÚPSVaR Prievidza vyplynulo, že obžalovaný nebol v dobe od 25.03.2015 v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v tomto období ani nepoberal žiadne sociálne dávky. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaný bol na základe európskeho zatýkacieho rozkazu č. k. 1T/38/2016-197 zo dňa 23.08.2018 vydaného tunajším súdom zadržaný dňa 24.07.2020 o 00:58 hod. na hraničnom prechode Nadlac-Nagylak pri vstupe do Rumunska. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/54/2014 zo dňa 06.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry B. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené maloleté dieťa podľa osobitného predpisu, na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vedený v Štátnej pokladnici v Bratislave, a to do 27. dňa v mesiaci, mesačne vždy vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za preukázané, že obžalovaný sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom, pretože ho páchal po dlhší čas, pričom súd ustálil zavinené obdobie obžalovaného od 25.03.2015, kedy mu vznikla vyživovacia povinnosť voči maloletej, do 24.07.2020, kedy bol zadržaný na základe európskeho zatýkacieho rozkazu tunajšieho súdu pod sp. zn. 1T/38/2016-197 zo dňa 23.08.2018, pričom jeho obmedzenie osobnej slobody od toho obdobia trvá, keď aktuálne je stíhaný väzobne, čo nemožno z trestnoprávneho hľadiska považovať za zavinené neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil tak, ako je to popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktoré korešponduje aj s výsledkami vykonaného dokazovania. Za toto popísané obdobie ostal obžalovaný dlhovať na výživnom pre maloletú oprávnenému na plnenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske sumu vo výške 1.439,92 € (rok 2015: 9 mesiacov x 27,13 € + 5,28 € za 6 dní v marci; rok 2016: 12 mesiacov x 27,13 €; rok 2017: 6 mesiacov x 27,13 € + 6 mesiacov x 27,32 €; rok 2018: 6 mesiacov x 27,32 € + 6 mesiac x 28,08 €; rok 2019: 6 mesiacov x 28,08 € + 6 mesiacov x 28,79 €; rok 2020: 6 mesiacov x 28,79 € + za mesiac júl 21,85 € - suma 330 €, ktorú obžalovaný zaplatil na výživu maloletej). Súd konanie obžalovaného posúdil z hľadiska právnej kvalifikácie ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného konania, nakoľko obžalovaný predmetný skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal po dlhší čas, čím došlo k zmene právnej kvalifikácie oproti obžalobe, pričom o skutočnosti prísnejšieho posúdenia skutku oproti obžalobe bol obžalovaný zo strany súdu riadne upovedomený v zmysle § 284 ods. 2 Trestného poriadku ešte pred tým, než vyhlásil dokazovanie za skončené, pričom obžalovaný túto skutočnosť vzal na vedomie a nežiadal o poskytnutie lehoty na prípravu obhajoby vzhľadom na toto prísnejšie právne posúdenie skutku. Z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin, nakoľko z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že obžalovaný sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoju maloletú dcéru.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona (s ohľadom na použitie § 49 ods. 2 Trestného zákona súd neaplikoval priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko by išlo o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti majúcej vplyv na rozhodnutie o treste). Teda pri prevahe poľahčujúcich okolností došlo v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 (upravená trestná sadzba 12 mesiacov až 44 mesiacov). Postupujúc v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti a pri zistení skutočnosti, že obžalovaný čiastočne páchal predmetný skutok počas plynutia skúšobnej doby za inú jeho trestnú činnosť vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T/153/2015, pričom v danom prípade súd nebol oznámením o osvedčení sa zo zákona Okresným súdom Prievidza podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona viazaný, keďže toto bolo predčasné vzhľadom na skutočnosť, že trestné stíhanie v danej veci nebolo možné skončiť pre pobyt obžalovaného na neznámom mieste, súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 12 mesiacov, keď v danom prípade mal za to, že takýto trest je postačujúci na nápravu páchatela a jeho prevýchovu, pričom pri jeho ukladaní súd zohľadnil skutočnosť, že sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a svoje konanie oľutoval. Prihliadol tiež na správu o doterajšom pobyte obžalovaného vo výkone väzby, kde bol obžalovaný hodnotený kladne. Prihliadol i na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, keď obžalovaný bol doteraz dvakrát súdom trestaný podmiennečnými trestami, pričom prvé odsúdenie má zahladené. Na základe vyššie uvedených skutočností súd považuje obžalovanému uložený trest vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne za taký, ktorý v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú a je trestom primeraným k spáchanému skutku.

Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd oprávneného na plnenie Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie, nakoľko v danom prípade ide o špecifický druh trestnej činnosti, kde výška vyživovacej povinnosti bola obžalovanému určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4P/54/2014 zo dňa 06.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2015, pričom toto rozhodnutie je exekučným titulom v prípade, ak si povinný riadne neplní súdom určenú vyživovaciu povinnosť, teda nejde o nárok, ktorý by si mohol oprávnený na plnenie uplatňovať ako škodu v adhéznom konaní v rámci trestného konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).